

Paweł Pankiewicz*

APORT DO SPÓŁKI PRAWA HANDLOWEGO A PODSTAWA OPODATKOWANIA W PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG

Treść: Wprowadzenie — Zasady ogólne — Aport do spółki kapitałowej lub SKA — Aport do spółki osobowej innej niż SKA — Podsumowanie

1. WPROWADZENIE

Ustalenie podstawy opodatkowania w podatku od towarów i usług w odniesieniu do transakcji wniesienia wkładu niepieniężnego do spółek prawa handlowego od wielu lat było i nadal jest źródłem licznych kontrowersji i problemów interpretacyjnych, również w aktualnym stanie prawnym uwzględniającym kompleksową nowelizację zasad ustalania obowiązku podatkowego i podstawy opodatkowania, która weszła w życie 1 stycznia 2014 r. Celem niniejszego artykułu jest omówienie występujących rozbieżności w powyższym zakresie oraz ocena, które z występujących rozwiązań powinny być uznane za prawidłowe w świetle przepisów o podatku od towarów i usług, jego nadrzędnych zasad konstrukcyjnych wynikających z prawa Unii Europejskiej (dalej: UE) oraz też płynących z wyroków, interpretacji oraz dorobku doktryny prawa podatkowego.

* Autor jest doktorem nauk ekonomicznych oraz doradcą podatkowym.

2. ZASADY OGÓLNE

W aktualnym stanie prawnym w podatku od towarów i usług wniesienie wkładu niepieniężnego zasadniczo spełnia kryteria do uznania tej czynności za dostawę towaru (w przypadku gdy przedmiot aportu spełnia definicję towaru) lub świadczenie usługi (w przypadku gdy przedmiot aportu stanowi usługę, np. licencja). Trudniej rozstrzygnąć, czy aport stanowi *odpłatną* dostawę towaru lub *odpłatne* świadczenie usługi. Wątek ten będzie analizowany w dalszej części artykułu jako istotny z punktu widzenia ustalenia podstawy opodatkowania.

Warto przypomnieć, że w podatku od towarów i usług aporty dzielą się na dwie grupy według kryterium przedmiotowego: aporty przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa (dalej: ZCP), które nie podlegają opodatkowaniu (wyłączenie na podstawie art. 6 pkt 1 ustawy o podatku od towarów i usług¹) oraz aporty pozostałe, które co do zasady opodatkowaniu podlegają (oczywiście pod warunkiem, że aport jest dokonany przez podatnika podatku od towarów i usług w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej).

Zarówno w stanie prawnym przed jak i po 1 stycznia 2014 r. nie można znaleźć przepisów wprost regulujących sposób ustalania podstawy opodatkowania aportów. Zgodnie z art. 29a ust. 1 u.p.t.u. podstawą opodatkowania jest co do zasady wszystko, co stanowi zapłatę, który dokonujący dostawy towarów lub usługodawca otrzymał lub ma otrzymać z tytułu sprzedaży od nabywcy, usługobiorcy lub osoby trzeciej, włącznie z otrzymanymi dotacjami, subwencjami i innymi dopłatami o podobnym charakterze mającymi bezpośredni wpływ na cenę towarów dostarczanych lub usług świadczonych przez podatnika. Powyższa zasada ogólna nie ma zastosowania w odniesieniu do czynności nieodpłatnej dostawy towaru (art. 7 ust. 2 u.p.t.u.) oraz nieodpłatnego świadczenia usług (art. 8 ust. 2 u.p.t.u.) zrównanych z czynnościami odpłatnymi (w takich przypadkach stosuje się odpowiednio art. 29a ust. 2 i ust. 5 u.p.t.u., które będą omawiane w dalszej części artykułu).

W świetle powyższych przepisów kluczowe jest zatem ustalenie, czy w związku z wniesieniem aportu podatnik otrzymuje zapłatę oraz (jeśli tak) *w jakiej wysokości* należy ją ustalić. Dla większej przejrzystości analizy warto rozróżnić tutaj dwa przypadki: aport do spółki kapitałowej lub spółki komandytowo-akcyjnej (dalej: SKA) oraz aport do spółki osobowej innej niż SKA.

¹ Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. (t.j. Dz.U. z 2011 r., Nr 177, poz. 1054 ze zm., dalej: u.p.t.u.).

3. APORT DO SPÓŁKI KAPITAŁOWEJ LUB SKA

W pierwszym przypadku podatnik za wniesiony wkład niepieniężny obejmuje ustaloną ilość udziałów (sp. z o.o.) lub akcji (spółka akcyjna, SKA) o określonej wartości nominalnej. Co ważne, wartość nominalna obejmowanych udziałów lub akcji w zamian za aport może, ale nie musi odpowiadać wartości przedmiotu aportu. Możliwa jest sytuacja, w której wartość aportu będzie wyższa od wartości nominalnej wyemitowanych udziałów bądź akcji. Stosowna różnica stanowi wówczas agio emisyjne, które jest przeznaczane na kapitał zapasowy spółki otrzymującej aport². Powstaje pytanie, czy można obejmowane udziały/akcje w spółce traktować jako formę zapłaty na gruncie podatku od towarów i usług?

Odpowiedź na to pytanie płynie z tez orzeczniczych Trybunału Sprawiedliwości UE³, w świetle których zapłata musi być wyrażalna w formie pieniężnej, choć niekoniecznie musi być faktycznie dokonana w jednostkach pieniężnych. Można z tego wysunąć wniosek, że zapłatą za dostawę towarów lub świadczenie usług musi być świadczenie wzajemne o określonej wartości pieniężnej (w przyjętej walucie), ale nie musi być dokonane w pieniądzu. Podobnie A. Bartosiewicz w komentarzu do art. 29a u.p.t.u.⁴ stwierdził m.in., że „nie ma w komentowanym artykule zastrzeżenia, że zapłata ma przybrać postać pieniężną. Jest to wielkość, która musi być mierzalna (wymierna) w pieniądzu (biorąc pod uwagę, że podatek wyrażany jest w pieniądzu), jednakże nie musi być kwotą pieniężną”. W tym kontekście należy uznać, że udziały (akcje) obejmowane w zamian za aport spełniają powyższy warunek, gdyż mają one określoną, identyfikowalną wartość pieniężną (tj. wartość nominalną). Powyższe rozumowanie (w tym przyjęcie wartości nominalnej udziałów/

² Dla ścisłości należy zaznaczyć, że sytuacja odwrotna (tj. w której wartość nominalna wyemitowanych udziałów lub akcji byłaby wyższa od wartości aportu) jest niedopuszczalna na gruncie przepisów prawa handlowego.

³ Np. wyrok TSUE z 2 czerwca 1994 (C-33/93) oraz z 5 lutego 1981 r. (C-154/80).

⁴ A. Bartosiewicz, *Komentarz do art. 29a ustawy o podatku od towarów i usług w VAT*. Komentarz 2015, SIP Lex/EL, punkt 7.

akcji za podstawę opodatkowania) znajduje potwierdzenie zarówno w tezach NSA⁵, jak i w interpretacjach indywidualnych⁶.

Warto jednak zwrócić uwagę, że przed kluczowym postanowieniem NSA z 31 marca 2014 r. pojawiały się interpretacje, w świetle których podstawę opodatkowania należało ustalać w wysokości wartości emisyjnej akcji/udziałów (czyli *de facto* wartości rynkowej przedmiotu aportu), a nie wartości nominalnej⁷. Co ciekawe, interpretacje takie również mogły znaleźć w wybranym orzecznictwie sądownoadministracyjnym⁸. Wydaje się, że takie podejście nie jest prawidłowe, ponieważ kategoria wartości emisyjnej udziałów lub akcji w sensie ekonomicznym nie jest wartością świadczenia wzajemnego faktycznie uzyskiwaną przez podmiot wnoszący wkład, lecz raczej punktem wyjścia

⁵ Postanowienie NSA z 31 marca 2014 r. sygn. I FPS 6/13 potwierdzające tezy z wyroku z dnia 14 sierpnia 2012 r. sygn. I FSK 1405/11 odnoszącego się do poprzedniego stanu prawnego obowiązującego przed 1 stycznia 2014 r. NSA odmówił w tym przypadku podjęcia uchwały uznając, że nie istnieją wystarczająco duże rozbieżności w dotychczasowym orzecznictwie w zakresie ustalania podstawy opodatkowania VAT wkładów niepieniężnych innych niż przedsiębiorstwo lub ZCP do spółki kapitałowej oraz że ustawodawca. Ponadto, NSA stwierdził, że wydanie uchwały w zakresie wątpliwości co do wykładni stanu prawnego, który uległ zmianie od 1 stycznia 2014 r. miało prowadzić do zapewnienia pewności co do stosowania prawa i wyeliminowania realnych rozbieżności powstałych na bazie dotychczasowych przepisów. Postanowienie NSA w tej kwestii należy uznać za kontrowersyjne przynajmniej z dwóch powodów: po pierwsze, podjęcie uchwały stanowiłoby cenne źródło argumentacji w przypadku ewentualnych sporów podatników z organami podatkowymi w zakresie ustalania podstawy opodatkowania VAT od aportów dokonanych przed 1 stycznia 2014 r. Po drugie, mimo iż wydając postanowienie NSA odmówił podjęcia uchwały, uzasadnienie tego postanowienia *de facto* zawiera ocenę Sądu, który sposób ustalania podstawy opodatkowania uznaje on za prawidłowy (tj. podejście zaprezentowane we wspomnianym wyroku I FSK 1405/11 – jako bardziej uzasadnione z uwagi na jego zbieżność z prawem UE).

⁶ Np. interpretacja Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z 27 lutego 2015 r. (IPPP1/4512-77/15-2/AS) oraz Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z 26 lutego 2015 r. (IBPP3/443-1415/14/EJ).

⁷ Por. interpretacja Dyrektora Izby Skarbowej w Poznaniu z 3 stycznia 2014 r., ILPP1/443-902/13-3/AWa.

⁸ Wyrok NSA z dnia 19 grudnia 2012 r., sygn. akt I FSK 211/12, w którym Sąd stwierdził, że w przypadku aportu do spółki kapitałowej nie można mówić o „kwocie należnej” w rozumieniu art. 29 ust. 1 ustawy o VAT (w stanie prawnym przed 1 stycznia 2014 r.), w związku z czym dla ustalenia podstawy opodatkowania należy odwołać się do kategorii wartości rynkowej (art. 29 ust. 9 ustawy o VAT). Podobnie wypowiedział się WSA w Szczecinie w wyroku z dnia 3 listopada 2010 r., sygn. akt I SA/Sz 697/10.

odpowiedniej alokacji wartości aportu na kapitał zakładowy oraz kapitał zapasowy w przypadku, gdy aport jest dokonywany z premią emisyjną (*agio*).

Z drugiej jednak strony nie można wykluczyć, że dla późniejszej wyceny rynkowej objętych udziałów lub akcji w zamian za aport (np. przed ich odpłatnym zbyciem), istotniejsza jest faktyczna wartość aportu na moment wniesienia (co sugeruje uwzględnienie w tej wycenie wartości emisyjnej a nie nominalnej udziałów bądź akcji). Argument ten jednak nie jest rozstrzygający, ponieważ ewentualna wycena objętych udziałów akcji lub udziałów może potencjalnie nastąpić po dokonaniu aportu, a zatem jej wynik (za wyjątkiem ewentualnych symulacji) na moment przeprowadzenia tej transakcji nie jest znany.

Oprócz przyjęcia wartości nominalnej jako podstawy opodatkowania w podatku od towarów i usług istotne jest również techniczne rozliczenie podatku należnego. Literalne brzmienie art. 29a ust. 6 pkt. 1 u.p.t.u. (który wyklucza kwotę podatku z podstawy opodatkowania) może prowadzić do wniosku, że w przypadku gdy „całą” zapłatą za aport ze strony spółki są wyłącznie udziały/akcje, wówczas kwota podatku jest zawarta w ich wartości nominalnej tychże udziałów bądź akcji (tzw. rachunek „w stu”). Oznaczałoby to w szczególności konieczność zabezpieczenia odpowiednich środków finansowych przez wnoszącego aport w celu pokrycia kwoty podatku należnego (przy założeniu, że podatnik ten nie wykazałby jednocześnie odpowiednio wysokich kwot podatku naliczonego podlegającego odliczeniu, wówczas podatek należny od aportu w całości lub w części podlegałby faktycznej zapłacie na rachunek urzędu skarbowego).

Rozwiązaniem często stosowanym w praktyce jest dopłata w gotówce do wartości udziałów/akcji obejmowanych przez wnoszącego aport, która odpowiada wartości podatku obliczonego od ich wartości nominalnej.

4. APORT DO SPÓŁKI OSOBOWEJ INNEJ NIŻ SKA

Analizowany problem komplikuje się w przypadku aportu do spółek osobowych innych niż SKA. Wówczas podatnik w zamian za aport nie otrzymuje udziałów ani akcji, lecz nabywa „ogół praw i obowiązków” wspólnika spółki, który w odróżnieniu od akcji czy udziałów, nie ma wprost określonej wartości. Chociaż co do zasady można oczekiwać, że wstąpienie w rolę wspólnika będzie generowało dla wnoszącego aport określone korzyści finansowe w przyszłości z tytułu uczestnictwa w spółce (partycypacja w wygenerowa-

nym zysku), to nie jest możliwe precyzyjne określenie wysokości tych korzyści oraz ścisła wycena „ogółu praw i obowiązków” na tej podstawie. Problem dodatkowo się komplikuje gdy rozważymy podmiot będący już współnikiem w spółce osobowej, która rozważa wniesienie dodatkowego wkładu niepieniężnego. W takim przypadku współnik ten może, ale nie musi z tego tytułu otrzymać określoną korzyść (np. zwiększenie udziału w zysku spółki) – leży to zasadniczo w gestii ustaleń współników.

W świetle powyższego powstaje pytanie, czy taki aport stanowi w ogóle transakcję odpłatną na gruncie podatku od towarów i usług. Spróbujmy najpierw przyjąć odpowiedź twierdzącą. Takie stanowisko mogłoby wydawać się racjonalne, gdyż nie ma dostatecznych przesłanek by różnicować na gruncie podatku od towarów i usług aport do spółek kapitałowych i SKA z aportem do pozostałych spółek⁹. Co więcej, trudno przyjąć, że w przypadku aportu do spółek osobowych innych niż SKA mamy do czynienia z transakcją nieodpłatną (nawet jeżeli wartość nabytego „ogółu praw i obowiązków” jest trudna do ustalenia), gdyż jest to sytuacja jakościowo istotnie różna od przypadku, w którym podatnik dostarczałby towar lub świadczył usługę bez żadnego kontrświadczenia ze strony nabywcy. Z drugiej jednak strony, wątpliwe jest traktowanie aportu do spółki osobowej jako czynności odpłatnej w sytuacji, gdy istniejący współnik z tytułu wniesienia nowego wkładu niepieniężnego nie otrzymuje „rozszerzonych” korzyści z przysługującego mu ogółu praw i obowiązków współnika (np. w postaci zwiększonego udziału w zyskach).

W ustaleniu, czy aport do spółki osobowej innej niż SKA stanowi czynność odpłatną na gruncie podatku od towarów i usług, warto posiłkować się również tezami z orzecznictwa TSUE. W ich świetle, z odpłatną dostawą towaru lub odpłatnym świadczeniem usługi mamy do czynienia gdy spełnione są zasadniczo trzy warunki:

- istnieje bezpośrednia i jasno zindywidualizowana korzyść po stronie dostawcy towaru lub usługi¹⁰,
- istnieje związek prawny między usługodawcą (dostawcą) i usługobiorcą (odbiorcą), w ramach którego następuje świadczenie wzajemne, przy czym

⁹ Należy jednak zauważyć, że na gruncie podatku dochodowego aport do spółki kapitałowej lub SKA jest zdarzeniem prowadzącym do powstania obowiązku podatkowego, zaś aport do spółki osobowej innej niż SKA – nie. Podział ten jednak jest uwarunkowany m.in. odmiennym statusem prawnopodatkowym tych podmiotów i nie może być tylko na tej podstawie przenoszony na grunt analizy w podatku od towarów i usług.

¹⁰ Tak np. w wyroku TSUE z 8 marca 1988 r. w sprawie C-102/86 Apple and Pear Development Council.

wynagrodzenie otrzymane przez usługodawcę (dostawcę) stanowi wartość faktycznie przekazaną w zamian za usługi (towary) świadczone (dostarczone) dla usługobiorcy (odbiorcy)¹¹,

- istnieje możliwość wyrażenia w pieniądzu wartości świadczenia wzajemnego otrzymanego w zamian za zrealizowaną dostawę towaru lub wyświadczenie usługi¹².

W rozważanym przypadku powyższe warunki zasadniczo są spełnione, z pewnym zastrzeżeniem do ostatniego – bowiem nawet jeżeli przyjmiemy, że „odpłatność” za aport da się wyrazić w pieniądzu, zasadniczym problemem technicznym jest znalezienie metodologii ustalenia takiej wartości.

W praktyce może to prowadzić do niejasnej wykładni – jak np. w przypadku interpretacji Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi z 10 grudnia 2014 r.¹³, w której organ uznał aport nieruchomości do spółki jawnej za czynność odpłatną na gruncie podatku od towarów i usług. W interpretacji tej podkreślono, że w przypadku gdy dla czynności odpłatnej nie określono jednoznacznie jawnej ceny, należy stosować zasady ogólne ustalania podstawy opodatkowania z art. 29a ust. 1 i ust 6 u.p.t.u., po czym uznał, że podatnik powinien ją ustalić w wysokości „wartości rynkowej gruntu pomniejszonej o kwotę należnego podatku”. Taka interpretacja byłaby poprawna tylko przy założeniu, że wartość „ogółu praw i obowiązków” nabytego w związku z dokonaniem aportu jest równa wartości rynkowej wnoszonego przedmiotu aportu. Problem w tym, że trudno znaleźć podstawę prawną, która by jednoznacznie potwierdzała słuszność takiego założenia.

Co ciekawe, organy podatkowe wydają się nie kwestionować takiego założenia, gdy jest poczynione przez samego podatnika w opisie stanu faktycznego bądź zdarzenia przyszłego (por. interpretacja Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z 20 listopada 2014 r.¹⁴, w której podatnik zdefiniował „ogół praw i obowiązków” uzyskany od spółki jawnej w zamian za aport jako „udział spółkowy” o wartości odpowiadającej wartości rynkowej tego aportu).

¹¹ Tak np. w wyroku TSUE z dnia 3 marca 1994 r. (C-16/93 *R.J. Tolsma*). Podobnie: R. Namysłowski (red.), M. Borowski, M. Brzezina, K. Olczykowski, M. Zawadzki, *Komentarz do art. 29a ustawy o podatku od towarów i usług*, Lex/EL, pkt I 5), w którym wskazano: „(...) związek pomiędzy dostarczonym towarem a otrzymanym wynagrodzeniem musi być bezpośredni, gdyż tylko w takim przypadku możemy mówić o odpłatnej dostawie towarów czy też odpłatnym świadczeniu usług (...)”.

¹² Tak w wyroku TSUE z 5 lutego 1981 r. w sprawie C-154/80 *Association coopérative „Coöperatieve Aardappelenbewaarplassen GA”*.

¹³ IPTPP1/443-618/14-4/MW.

¹⁴ IBPP2/443-827/14/AB.

Co w przypadku jeżeli jednak przyjmiemy, że aport do spółki osobowej innej niż SKA jest czynnością nieodpłatną w podatku od towarów i usług? W takim przypadku analiza staje się prostsza, ponieważ zastosowanie znajdują przepisy szczególne ustalania podstawy opodatkowania – art. 29a ust. 2 u.p.t.u. (nieodpłatna dostawa towarów) i art. 29a ust. 5 u.p.t.u. (nieodpłatne świadczenie usług). W konsekwencji, w przypadku gdy przedmiotem aportu jest towar, podstawę opodatkowania należałoby ustalić w wysokości ceny nabycia towarów lub towarów podobnych, a w przypadku braku ceny nabycia – w wysokości kosztu wytworzenia, określonych w momencie dostawy towarów. Z kolei w przypadku aportu usługi, podstawą opodatkowania byłby koszt świadczenia tych usług poniesiony przez podatnika¹⁵.

Stosowanie powyższych przepisów napotyka jednak trudności praktyczne, np.:

- w jaki sposób należy ustalić koszt wytworzenia nieruchomości (szczególnie w sytuacji, gdy była ona przebudowywana),
- jak postąpić w sytuacji, gdy spółka wnosi aportem nieruchomość otrzymaną uprzednio również w drodze aportu (czy w takim przypadku występuje cena nabycia, a jeśli tak to w jakiej wysokości),
- w jaki sposób obliczyć koszt świadczenia usług poniesionych przez podatnika w odniesieniu do aportu praw ochronnych do znaków towarowych (jakiego typu usługi „częstkowe”, prowadzące do powstania i zarejestrowania tych praw należałoby włączyć do podstawy opodatkowania).

Z uwagi na brak precyzyjnych przepisów, w aktualnym stanie prawnym rozstrzygnięcie powyższych zagadnień leży każdorazowo w gestii oceny konkretnego stanu faktycznego przez organ podatkowy lub sąd administracyjny. Zdaniem autora, zastosowanie przepisów o ustaleniu podstawy opodatkowania w odniesieniu do świadczeń nieodpłatnych powinno znaleźć zastosowanie wówczas, gdy wspólnik z tytułu wniesienia nowego wkładu niepieniężnego nie otrzymuje żadnych nowych, obiektywnych i możliwych do skwantyfikowania korzyści finansowych z tytułu większego zaangażowania majątkowego w spółkę.

¹⁵ Prawidłowość takiego podejścia została potwierdzona m.in. w interpretacji Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z 27 listopada 2014 r., IPPP3/443-865/14-2/RD.

5. PODSUMOWANIE

Z analizy przeprowadzonej w artykule płyną następujące wnioski:

- w odniesieniu do aportów do spółek kapitałowych oraz SKA istnieje względnie stabilna linia interpretacyjna i orzecznicza, zgodnie z którą aporty tego rodzaju stanowią odpłatne czynności opodatkowane na gruncie podatku od towarów i usług, przy czym punktem wyjścia ustalenia podstawy opodatkowania jest w tym przypadku wartość nominalna udziałów lub akcji objętych w zamian za aport,
- w przypadku aportów do spółek osobowych innych niż SKA występują znaczące rozbieżności interpretacyjne w zakresie ustalenia, czy takie czynności są odpłatne na gruncie podatku od towarów i usług, co w istotnym stopniu rzutuje na sposób ustalania podstawy opodatkowania,
- w celu zachowania spójności metodyki ustalania podatku od towarów i usług wydaje się racjonalne, aby aporty do spółek osobowych innych niż SKA traktować jako czynności odpłatne na gruncie tego podatku niezależnie od obiektywnie występujących trudności w zakresie określenia „odpłatności” za aport w pieniądzu.

Ponadto, w celu uniknięcia dalszych rozbieżności interpretacyjnych w zakresie opodatkowania aportów w podatku od towarów i usług, zdaniem autora godnym rozważenia postulatem jest nowelizacja u.p.t.u. poprzez dodanie do art. 29a u.p.t.u. precyzyjnych reguł ustalania podstawy opodatkowania w odniesieniu do czynności wnoszenia wkładów niepieniężnych do spółek prawa handlowego. W ocenie autora, jednym z możliwych rozwiązań jest dodanie do art. 29a ustępu wskazującego, iż w przypadku wniesienia wkładu niepieniężnego w postaci przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa do:

- a) spółki kapitałowej lub spółki komandytowo-akcyjnej – podstawą opodatkowania jest wartość rynkowa otrzymanych akcji albo udziałów,
- b) do spółki osobowej – podstawą opodatkowania jest wartość rynkowa ogółu praw i obowiązków uzyskana przez wspólnika w związku z wniesieniem aportu do spółki (z zastrzeżeniem dotyczącym istniejącego wspólnika, który w związku z wniesieniem nowego aportu nie otrzymuje dodatkowych korzyści z tytułu uczestnictwa w spółce – w tym przypadku należałoby dodać odwołanie do stosowania przepisów w zakresie ustalania podstawy opodatkowania od świadczeń nieodpłatnych).

Jeżeli jednak jakiegokolwiek racjonalne względy przemawiają za silniejszym różnicowaniem sposobu rozpatrywania na gruncie VAT aportów do spółek

kapitałowych i SKA oraz do spółek osobowych innych niż SKA, potencjalna nowelizacja powinna wyczerpująco określać metodykę ustalania podstawy opodatkowania w obu tych przypadkach. W przeciwnym razie podatnicy będą w dalszym ciągu narażeni na występowanie rozbieżnych tez płynących z interpretacji prawa podatkowego i wyroków sądów administracyjnych w zakresie opodatkowania aportów na gruncie podatku od towarów i usług.

SUMMARY

VAT TAXABLE BASE ON CONTRIBUTION TO COMMERCIAL PARTNERSHIPS AND COMPANIES

Contribution other than enterprise or organized part of enterprise to a commercial partnership or company is in principle a taxable event in VAT. In order to settle tax on such a legal transaction, a proper determination of taxable base is of pivotal importance. However, due to lack of detailed regulations, in this particular matter there are numerous interpretative divergences. The aim of this article is to discuss the existing approaches as regards determination of VAT taxable basis on contributions to commercial partnerships and companies together with assessment as which of them should be deemed correct in light of VAT regulations, its key construction rules stemming from the EU law as well as of these from court verdicts, tax rulings and the tax law doctrine.